

[Jens Thoft]

så har vi et års tid senere set skatteministeren fremsætte det samme forslag som en administrativ forenkling, så jeg må sige, at den kendsgerning, at ministeren dødsdømmer forslaget administrativt, altså ikke er noget, der i sig selv får mig til at sove dårligt om natten.

Der er dog et enkelt punkt, hvor jeg vil give ministeren ret. Ret skal han jo have, når han har det. Og den partielle forbrugsskat er der da problemer i, ingen tvivl om det. Når vi har valgt den partielle overgang til forbrugsskat, fordi vi har nogle forestillinger om en direkte forbrugsskat på længere sigt, og når vi har gjort det med åbne øjne, også vel vidende, at det er at indbygge en yderligere komplikation i systemet, så er det, fordi vi ved at starte et sådant pilotprojekt får nogle erfaringer, som kan gøre, at vi kan få forbrugsskatten til at fungere, når den for alvor skal indbringe et provenu. Og det er også klart, at laver man forbrugsskatten som det, vi har kaldt en overforbrugsskat, altså en skat på særlig højt forbrug, og med så forholdsvis lav en procent, som SF har foreslået, så får vi ikke alle de hummelejustreger, der vil være i overgangen fra det ene system til det andet.

Vi har i SF med stor interesse læst den konservative ordfører, hr. Ole Bernt Henriksens udmærkede bog om forbrugsskat. Jeg mener bestemt, at forbrugsskatten er et væsentligere og vægtigere studium værd end det, ministeren har underkastet den, hvor han har givet sine embedsmænd besked om, at de skulle rakke den ned alt det, de kunne komme af sted med. Jeg mener, at den redegørelse, der kom fra ministeren om forbrugsskatten, mildt sagt ikke var fair over for forbrugsskatten. Men det er også baseret på en forskellig politisk anskuelse om forbrugsskatten, ingen tvivl om det.

Jeg er sikker på, at den konservative ordfører, hr. Ole Bernt Henriksen – som jeg i øvrigt ikke skal slå skatteministeren i hovedet med – ville være enig med mig, når jeg siger, at det var bestilt arbejde, og at formålet var at rakke den ned. Det kan man så være enig i eller ej, men sådan hænger det sammen.

Det er da rigtigt, at forbrugsskatten ikke indbringer ret mange penge. Det var altså heller ikke meningen. Og det er da også rigtigt, at den kan være en komplikation i systemet, det står jeg ved. Men jeg vil også gerne sige, at det var målbevidst, at vi valgte, at det skulle være sådan. Det er ikke en fejl eller manglende gennemtænkning, når vi har foreslået det sådan.

En anden detalje må jeg nok sige at jeg ikke helt har fået gennemtænkt, det må vi gøre i udvalget, og det er problemerne med renteskatteordningen i relation til kreditorer i udlandet. Der er jeg desværre bange for, sådan som også hr. Rahbæk Møller sagde det, at ministeren faldt over noget, der ikke bare var et komma, men noget, som der var masser af substans i, og som vi naturligvis er nødt til at tage højde for, inden vi kan gennemføre det. Ingen tvivl om det.

Ministeren sagde, at der ikke er brug for nye skatter. Men jeg vil gerne understrege, at der bliver ikke opkrævet nye skatter med SF's skattereform. Vores reform er nøje og detaljeret udarbejdet sådan, at det, vi opkræver i merprovenu det ene sted, sætter vi, om jeg så må sige, til i mindre provenu det næste sted.

Skattereformen skulle, beregnet efter Skatteministeriets egne modeller – hvis ikke de har været til omskoling siden sidst, det kommer de jo en gang imellem – vise en fuldstændig neutralitet i provenuet, og det betyder altså også, at vi ikke med SF's skattereform pumper store midler ud i øget forbrug. Vi er ikke uenige med regeringen, når man siger, at der ikke er råd til et yderligere forbrug, men vi vil sandt for dyden omfordele forbruget, for der er nogle i dette land, der har alt for stort et forbrug, og der er nogle i dette land, der har alt for ringe et forbrug. Vi vil foretage en omfordeling. Det samlede forbrug, som familien Danmark kan tillade sig, er i forvejen i overkanten; deri er vi ikke uenige med regeringen.

Ellers mener jeg stort set, at skatteministeren havde forstået forslaget på nær en enkelt detalje, nemlig dér, hvor ministeren siger, det er ulogisk, at man ikke fjerner lejeværdien af egen bolig, når man vil gennemføre en progressiv ejendomsskat. Og det har ministeren da ret i. Derfor skriver vi også på side 5:

»Lejeværdien bør imidlertid efter SF's opfattelse bortfalde og erstattes af en statslig og progressiv ejendomsskat.«

Vi forestiller os ikke – og den misforståelse gjorde ministeren sig desværre skyldig i – at man fastholder en ny, progressiv ejendomsskat, som også skal lægges på bygningerne, kombineret med lejeværdien. Så der er ikke tale om, at vi forsøger at opkræve, om jeg så må sige, nye skatter.